

Un món assedegat de pau

Monsenyor Escrivà sostenia — en considerar la situació de l'home i la societat del segle XX —, que "aquestes crisis mundials són crisis de sants". Què pot dir referent a això? Aquest dictamen segueix sent vàlid per a l'home i la societat del segle XXI?

20/10/2006

Sí, per descomptat, segueix sent vàlid. Afegiria més: penso que cada dia es descobreix amb més claredat

la densitat i la veritat d'aquestes paraules. Només cal repassar tants esdeveniments actuals marcats per la violència, la corrupció o la injustícia. No em refereixo sols a les guerres i al terrorisme internacional. Al·ludeixo també a casos que estan molt a prop de cadascun de nosaltres, que llegim cada dia a les pàgines de la premsa local. Estem comprovant que l'agressivitat que desenvolupa l'ésser humà no té límits quan s'oblida de Déu, de les normes morals, del respecte a la vida i a la dignitat dels altres. I no es pot combatre el mal només amb l'amenaça del càstig. Cal sembrar i proclamar el bé, la veritat, a través de les petites i les grans accions de la caritat i de la justícia, cadascú al seu lloc, encara que calgui anar contra corrent.

Perquè la pau abundi al món primer la pau ha de créixer als cors, deia sant Josepmaria. I la pau interior no s'obté amb una vida despreocupada i

egòlatra, sinó amb sacrifici, amb la renúncia a l'egoisme. Sant es fa precisament qui, seguint el model de Jesucrist, converteix la vida en una ofrena a Déu i als altres:

paradoxalment, en declarar la "guerra" a si mateix, a l'home vell, troba l'assossec de la pròpia consciència, la pau interior, que després transmet necessàriament al seu voltant.

6 de gener de 2003, Paulina Ho Celso (Argentina)

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca-ad/article/un-mon-assedegat-de-pau/> (24/03/2026)